

ГЛІЗНУЦА М.Ю., ст. викл., НТУ «ХП»

МІСЦЕ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасний розвиток національних економік в більшій мірі залежить не від наявності, обсягів і рівня освоєння матеріальних виробничих інструментів і фінансів, а від наявності та рівня інноваційних розробок, а також інтенсивності їх впровадження в національну економіку. В такій ситуації, метою інноваційного розвитку країни виступає підвищення рівня інноваційності її економіки шляхом організації високотехнологічних виробництв, заснованих на використанні інтелектуальної праці, які створюють високу додану вартість продукції.

Сучасний період Української економіки потребує активної участі всієї національної системи інтелектуальних ресурсів [1]. Ці ресурси необхідно визначити, оцінити і розкрити, щоб в практичній економічній діяльності ефективно використати їх потенціальні можливості. Світовий досвід має бути використаний і в умовах проведення українських реформ.

Активізація інноваційної діяльності виступає необхідною умовою подальшого якісного і кількісного розвитку національної економіки і в даному контексті розвиток та становлення в країні інноваційного потенціалу, як одного з факторів економічного зростання набуває найбільш важливе самостійне значення [2].

Реалізація інноваційного потенціалу національної економіки та забезпечення його зростання з метою отримання соціально-економічної віддачі є основним

фактором розвитку зазначеної економічної системи в сучасних умовах. Тому важливим є розглянути питання оцінки інноваційного потенціалу [3].

Метою оцінки інноваційного потенціалу є можливість визначення напрямків інноваційного розвитку, що забезпечують можливості переходу економічних систем на випуск конкурентоспроможної продукції, істотно підвищивши свою стійкість і гнучкість по відношенню до змін у зовнішньому середовищі [4,5].

За допомогою аналізу показників інноваційного потенціалу економічної системи, можливо:

- провести адекватну оцінку стану і готовності зазначеної системи до активізації інноваційних процесів;
- проаналізувати і спрогнозувати тенденції розвитку, виявити основні переваги і «слабкі» місця;
- підготувати рекомендації щодо формування інноваційної стратегії економічної системи і механізму її реалізації, яка дозволить зміцнити ринкові позиції даної системи;
- формувати і вдосконалювати інформаційні потоки для збільшення ефективності прийнятих управлінських рішень.

Список літератури:

1. Мазур О.А. Наука України: цифри, факти, проблеми / О.А. Мазур // Вісн. НАН України. — 2013. — № 3. — С. 88-100
2. Глізнуца М.Ю. Удосконалення управління державною інноваційною політикою / М.Ю. Глізнуца // «Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії». - Запоріжжя, 2017. № 2(08)2017 – С. 40-46.
3. Глізнуца М.Ю. Визначення складових та оцінка інноваційного потенціалу регіону / М.Ю. Глізнуца // «Технологический аудит и резервы производства». - Харків, 2016. №3 /5(29) – С. 11-14.
4. Крамської Д.Ю. Оцінка пріоритетності інноваційних проектів на підприємстві / Д. Ю. Крамської, П.В. Нотовський, О.Л. Дягілева // Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2015. – № 60 (1169). – С. 119-123.
5. Перерва П.Г. Формирование множества стратегий инновационного развития машиностроительных предприятий / П.Г. Перерва, Д. Ю. Крамской // БізнесІнформ. – 2010. – № 10. – С. 23-25.